

Šolsko poročilo narodne šole v Ljutomeru o šolskem letu 1872-1873 nam kaže lep napredek te šole pod vodstvom nadučitelja g. Ivana Lapajnet. V poročilu nahajamo dva zanimiva spisa: „Ljutomer in njegova okolica. Krajepisna črtica,“ ino „Prijateljska beseda starišem“. Oboje spisal J. Lapajne. Na šoli podučujejo 4 učitelji in podučiteljica in ena učiteljica, gčna. Ema Toman-ova. Učni jezik na narodni šoli je slovenski; v 1. realki slovenski in nemški. Nemščina pa je bila v 3 višjih razredih narodne šole učni predmet. Kmetijstvo se je v 3. in 4. razredu kot samostalen predmet podučevalo; na šolskem vrtu je zasajenih okolo 4000 jabelčnih in hruševih, 2 in 3 letnih divjakov, nekaj se jih je že pocepilo; sè svilorejo so se učenci in učitelji pečali. V ženskih ročnih delih so učenke lepo napredovale, učile so se tudi plesti, vesti itd. Z vsem je šolo obiskovalo 260 učencev in 173 učenk, 1. nižjo realko pa 13 učencev.

Dopisi in novice.

Iz Celovca piše gg. učiteljev nekdo iz kmetijske šole med drugim to-le: V šoli smo zjutraj od 8. do 10. ure, te ure so odmenjene kemiji in fiziki. Profesor Rajmund Sauer predava prav dobro omenjene predmete. Ravno ta profesor bode imel tudi pozneje kmetijstvo in čebelorejo. Popoldan imamo pa od 3. do 4. ure teoretično sadjerejo, od 4. ure naprej pa praktično sadjerejo. Se ve, tukaj nas vleče kake $\frac{3}{4}$ ure daleč na vert. To pa predava neki g. Frei, vertnar deželne sadjerejne šole. Sicer imamo tudi izlete na bližnja posestva in tovarne. Tako n. pr. pojdemo jutri »nach Unterbergen« dve in pol ure, kjer so imenitne tovarne in pivarne. Toda taki izleti so za-me jako težavni, ker moji »šimelni« niso kaj navajeni po velikem prahu in o vročini hitro se gibati. So pa tudi dragi, ker navadno eden kaj zahteva, kar potem druge boli, če ne družega, vsaj žep. In to je poglavitno. Dobili smo premalo, kajti tukaj je vse jako drago, in mi moremo malo jesti (da ne rečem stradati). Prosili smo zarad tega dež. šolski svet denarne podpore. Naj že bode, kakor hoče. Odrinili bi danes raje, kakor jutri. Sicer je pa Celovec z okolico vred prav prijazen, mesto celo lepši, od bele Ljubljane.

Cerkvena godba in petje je pa tukaj sploh slabo. Nekteri koroški učitelji so prav prijazni in verli tovarši. Sicer ni družega tukaj posebno znamenitega, kar bi nas učitelje zanimalo, kakor šolska poslopja, ktera so res veličastna in ne le kiné Celovec, ampak tudi ponos celi Koroški deželi. Ljubljana naj se sramuje in skrrije s svojo robo.

Obsirniše mislim pisati, kedar pridem domu, ako ti bode všeč. (Prosimo. Vr.)

Iz Ljubljane. † Anton Lézar, profesor verstva in slovenščine na c. kr. visi realki v Ljubljani, tajnik »Slov. Matice«, slov. pisatelj in eden glavnih stebrov prave slovenske stranke, je po dolgem bolehanji za želodečnem rakom 31. avgusta, še le 49 let star. Delavnost njegova pri »Matici« je bila taka, da ga smemo dušo Matično imenovati. V miru naj počiva!

— G. Fr. Vodopivec, goriško-okolični in sezanski okrajni šolski nadzornik, je napravil — kakor je iz obravnav posl. sesije našega dež. zbora znano — zemljevid goriško-gradiščanske grofije za na steno v prid ljudskim šolam. Po nasvetu strokovnjakov v Beču je prišel ta zemljevid v razstavo in dobil zdaj častni diplom.

(Gl.)